

Împăcarea în legătură cu Adunarea

Coloseni 1.18-22

SoundWords

© SoundWords, Online începând de la: 13.09.2018, Actualizat: 13.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Coloseni 1.18-22

Coloseni 1.18-22: El este Capul trupului, al Bisericii. El este Începutul, Cel întâi-născut dintre cei morți, pentru ca în toate să aibă cel dintâi loc. Căci toată plinătatea Și-a găsit plăcerea să locuiască în El și prin El să împăce toate lucrurile cu Sine, atât lucrurile de pe pământ cât și lucrurile din ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui. Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași în gândirea voastră, prin fapte rele, El v-a împăcat acum în trupul lui de carne, prin moarte, ca să vă prezinte înaintea Lui sfinți, curați și fără vină ...”

În versetul 18 Pavel ajunge să vorbească despre „Capul *trupului*”. Însă gândul referitor la „*trup*”, la Adunare, și taina legată de aceasta – „Hristos în voi”, el îl continuă abia începând cu versetul 24. Mai înainte el introduce un alt gând: gândul împăcării? De ce? Înainte să devină posibil „Hristos în voi”, Hristos a trebuit mai întâi să facă împăcarea. Taina „Hristos în voi” (Coloseni 1.27) arată cum este prezentat Dumnezeu prin Hristos în trup. „Hristos în voi” devine vizibil prin felul în care Hristos este prezentat prin comportarea mădularelor. Dar când în versetul 18 Hristos este numit „Cap al trupului, al Adunării”, atunci vedem în versetele următoare mai întâi ce sunt aceste persoane, care constituie acest trup, pentru Dumnezeu: sfinți, curați și fără vină.

Cum a devenit posibil ca Dumnezeu să aibă o societate de oameni, pe care El a dat-o ca trup lui Hristos, cu toate că oamenii (respectiv omul în sine) erau față de Dumnezeu numai dușmănoși și înstrăinați? Aceasta a devenit posibil prin împăcare. Dumnezeu găsește în împăcare baza pentru ca să reveleze acum „sfinților Săi” taina Sa, „ținută ascunsă din veacuri și din generații” (Coloseni 1.26).

Adunarea constă din aceia care deja acum au parte de împăcare. Împăcarea va cuprinde cândva mult mai mulți oameni¹, decât numai pe credincioșii care aparțin Adunării și sunt întrucâtva „cele dintâi roade” (Iacov 1.18). Evident *creația* nu este încă împăcată, chiar dacă baza pentru aceasta a fost deja pusă. Însă cu privire la *oamenii*, care cred în Hristos, se spune: „El v-a împăcat acum în trupul Lui de carne, prin moarte” (Coloseni 1.22).

Adnotare

[1] Este de la sine înțeles că și credincioșii Vechiului Testament, credincioșii din timpul necazului cel mare precum și oamenii care vor veni la credință în timpul Împărăției de o mie de ani sunt de asemenea împăcați.

Traducere de la: [Versöhnung in Verbindung mit der Versammlung \(11\)](#)

Traducere: Ion Simionescu